

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și una după Rusalii

HRAMUL SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA DE LA IAȘI

Evangelhia Duminicii

Luca 8, 5-15

Zis-a Domnul pilda aceasta: Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și, semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Și alta a căzut pe piatră și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Alta a căzut între spini, iar spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Iar alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit, să audă! Și ucenicii Lui Îi întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta? El a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți, în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu; cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască; iar cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar, umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei care, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc într-o răbdare. După ce a spus acestea, a strigat: Cine are urechi de auzit, să audă!

Aproape de scaunul Atotțiitorului stând, o, Maică, rugăciuni pentru noi adu Acestuia, ca să dea tuturor iertare de păcate.
Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.

Otrava șarpelui bând, de ușa iadului m-am apropiat cu adevărat, ci tu ceea ce te desfătezi de izvorul vieții, cu rugăciunile tale înviază-mă, preaslăvită.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Nestatornicia minții mele și viforele necuviințioaselor mele cugetări ali-nă-le Cuvioasă și mă mântuiește prin rugăciunile tale, ca să nu mă duc în adâncul iadului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Viața mea toată în dulceți și vicleșuguri cu adevărat s-a îndeletnicit, ci tu care ai născut pe Mântuitorul, mai înainte de ieșirea mea, miluiește-mă prin rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a:
Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...
Valuri de tot felul de boli și scârbe, cu dureri cumplite înălțându-se, afundă ticălosul meu suflet în peștera iadului, ci tu cu rugăciunile tale Maică întinde-mi o mână de ajutor.

Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.

Picături de lacrimi a scoate din adâncul inimii prin care să-mi spăl necuratele patimi ale sufletului și ale trupului, cu rugăciunile tale dăruiește-mi Maică, pururea pomenită.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Cunoscând în mine însumi mulțimea păcatelor mele, fără de pără și mai înainte de judecată, judecat și osândit sunt eu, ticălosul, ci Ție ca Mântuitorul tuturor, fie-Ți milă de mine, pentru rugăciunile Preacuvioasei Parascheva.

Din Paraclisul Sf. Cuv. Parascheva de la Iași

În anul mântuirii 2023, din nou pe „Calea Sfinților”

An de an sărbătoarea Sfintei Cuvioase Maicii noastre Parascheva este așteptată și întâmpinată cu multă și crescândă evlavie de cler și popor. Deși a trăit în urmă cu aproape un mileniu (în primele decenii ale secolului al XI-lea), Sfintele ei moaște au fost descoperite în chip minunat la puțină vreme după mutarea sa la Domnul (în localitatea Epivat, nu departe de Constantinopol), iar de atunci până în vremea noastră și până la „sfârșitul veacurilor” Sfânta Parascheva a revărsat, și continuă să reverse, nenumărate și felurite vindecări, răsplătind și miluind cu bogate și de folos binefaceri pe cei ce o cinstesc cu credință, atât în locurile unde ele au fost așezate cât și pretutindeni unde ea este invocată.

După ce „trupul ei nesticăcios”, „templu al lui Dumnezeu” (I Cor. 3, 16), adăpostit la biserica închinată Maicii Domnului din Târnovo (Bulgaria de astăzi) a revărsat multe daruri asupra credincioșilor din Imperiul vlaho-bulgar vreme de aproximativ 160 de ani (1235-1393/1396), a adus neprețuite binefaceri și asupra dreptmăritorilor creștini din Serbia vreme de 125 de ani (1396-1521), în timpul în care Sfintele ei moaște au fost așezate în Belgrad. Și credincioșii din fosta capitală a celui mai mare și longeviv Imperiu, cel bizantin, Constantinopolul, s-au împărțășit, vreme de aproximativ 120 de ani, de „ajutorul ei grabnic” (1521-1641).

Din momentul strămutării ei în „binecuvântatul ținut al Bogdaniei”, în 13 iunie 1641, ea a devenit „luminătoarea casnică a Moldovei” și „izbăvitoarea tuturor celor ce o cheamă în ajutor”.

Numeroase sunt mărturiile care menționează sau relatează cinstirea adusă Sfintei Parascheva în curgerea timpului, începând cu renumiții „călători străini”, continuând cu mari cronicari români, precum și cele publicate în diversele articole de presă apărute cu prilejul sărbătorii ei și, în mod particular, în momentele sau perioadele de încercare „prin care a trecut țara aceasta” (foamete, războaie, boli etc). Pe lângă informațiile păstrate, la care se adaugă și cele trei volume intitulate sugestiv „Binefacerile Sfintei Parascheva”, sunt milioanele de credincioși care, vreme de peste 382 de ani (1641-2023), au căutat-o pentru a i se închina, pentru a-i cere ajutorul și pentru a-i mulțumi pentru felurite binefaceri primite de la cea pe care Biserica o numește pe drept cuvânt „mult folositoare” și „grabnică ajutoare”.

O cinstire aparte i-a fost adusă Sfintei în timpul regimului comunist, în pofida faptului că libertatea de manifestare religioasă a fost drastic limitată de autoritățile atee. Cu toate acestea, credincioșii au avut mereu speranța și chiar convingerea că doar Biserica, Dumnezeu și Sfinții îi pot ajuta în acele grele timpuri și îi vor salva de regimul totalitar ce părea de nezdruccinat. Legătura cu Dumnezeu manifestată și prin cinstirea sfinților le-a dat nădejde și tărie întru menținerea și cultivarea credinței. Așa înțelegem păstrarea dreptcredințe într-o perioadă în care disciplina Religie era eliminată din școală, iar frecventarea bisericii era îngrădită, mărturie, în acest sens, stând rostirea cuvintelor „Dumnezeu este cu noi” și a rugăciunii domnești „Tatăl nostru” în zilele sângeroase ale sfârșitului de decembrie a anului de grație 1989.

Însă cinstirea ei de secole a căpătat noi forme de manifestare, chiar de mare amploare, după dobândirea libertății de exprimare a sentimentului religios, în mod deosebit în vremea arhipăstoririi la Iași, ca mitropolit, a Părintelui Patriarh Daniel, care a adus an de an, începând din 1996, moaște ale unor sfinți sau relicve sfinte. Această practică liturgică de cinstire a sfinților, prezentă în toată istoria Bisericii și nu numai, nu a însemnat altceva decât reluarea unei vechi și valoroase tradiții. În această frumoasă și duhovnicească rânduială s-a înscris și Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

În anul mântuirii 2023, dedicat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române „pastorației persoanelor vârstnice” și „imnografiilor și cântăreților bisericești”, Părintele Mitropolit Teofan a binecuvântat aducerea la Iași, alături de Sfânta Cuvioasă Parascheva și a celorlalte fragmente de sfinți aflați în Patrimoniul sacru al Catedralei mitropolitane din Iași (33 la număr), a moaștelor Sfântului Andrei, Arhiepiscopul Cretei.

Acesta mare sfânt și imnograf al Bisericii, pomenit în Biserica Ortodoxă în data de 4 iulie, a trăit în a doua jumătate a veacului al VII-lea și în prima jumătate a celui de-al VIII-lea veac. El este autorul celui dintâi, dar și al celui mai cunoscut canon de pocăință, care-i poartă numele și care a devenit parte integrantă și specială a programului liturgic din Sfântul și Marele Post (el citindu-se în

prima și a cincea săptămână).

Nu am cunoștință să existe mărturii, dar sunt încredințat că tânăra Cuvioasă Parascheva a cunoscut și a ascultat Canonul cel Mare în mănăstirile pe unde Dumnezeu i-a călăuzit pașii vieții și, mai cu seamă, a trăit învățăturile inspirate de Duhul Sfânt pe care Sfântul Andrei le-a fixat în canonul său, atât în vremea viețuirii sale în așezămintele monahale cunoscute (Mănăstirea Maicii Domnului din Heraclea-ținutul Pontului, într-o mănăstire de maici din pustul Iordanului-Israel și în Vlaherne-Constantinopol), cât și în locul natal (Epivat) unde a fost chemată de îngerul Domnului să-și dea obșteșcul sfârșit. Singura și sigura dovadă în acest sens este însăși viața sa, scurtă ca durată, dar intensă ca trăire, plină de asceză și de smerenie, de pocăință și de rugăciune cu lacrimi.

În acest an moaștele Sfintei Parascheva au fost scoase în incinta Ansamblului mitropolitan și așezate în baldachinul special amenajat ceva mai devreme decât de obicei, sâmbătă, 7 octombrie, pe de o parte pentru a înlesni închinarea pelerinilor pe îndelete, iar pe de alta de a evita aglomerația credincioșilor, urmând ca moaștele Sfântului Andrei Criteanul, Arhiepiscopul Cretei, să sosească în capitala Moldovei miercuri, 11 octombrie.

Din acest motiv, la tradiționala procesiune, intitulată sugestiv de Părintele Patriarh Daniel în urmă cu aproape trei decenii, Calea Sfinților, au fost purtate pe traseul îndătinat, cu „laude și cântări duhovnicești”, de cete de cuvioși și cuvioase, de clerici și mireni, de tineri și vârstnici, de oameni învățați sau simpli, de reprezentanți ai autorităților centrale și locale, având în frunte pe cei doi ierarhi ai Arhiepiscopiei Iașilor, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan și Preasfințitul Părinte Episcop-vicar Nichifor Botoșăneanul, însoțite de jandarmi cu făclii aprinse, dar și de numeroși credincioși având în mâini lumânări aprinse și suflete calde, străjuți și întâmpinați pe tot traseul de mulțime de credincioși, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva și ale sfinților aflați în Patrimoniul sacru al Catedralei mitropolitane.

Pelerinajul sau procesiunea Calea Sfinților are multiple înțelesuri duhovnicești, dintre ele amintind:

Întâi de toate, procesiunea începe de la biserică (biserica Catedralei), trece prin fața mai multor biserici (capela Maternității „Cuza Vodă”, „Sfântul Sava” și „Sfinții Trei Ierarhi”) și se încheie (tot) la biserică (Catedrală). Așadar, simbolic, venim de la Dumnezeu, călătorim cu El și ne întoarcem la El. Cu alte cuvinte, însă formulat negativ: „Drumul care nu duce la Biserică nu duce nicăieri”.

În al doilea rând, între bisericile amintite se află instituții publice și locuințe private. Aceasta înseamnă că Sfinții sfințesc și binecuvântează instituțiile, lucrarea lor și oamenii. De aceea, atât în cea mai impunătoare Catedrală, cât și în cea mai modestă bisericuță ne rugăm pentru „pacea a toată lumea”, pentru „poporul român”, pentru „conducătorii noștri”, pentru „orașul acesta, țara aceasta, pentru cei ce cu credință viețuiesc în ele”.

În al treilea rând, Sfinții aflați în procesiune se întâlnesc cu sfinții aflați în bisericile de pe traseu, atât cu Sfinții ale căror moaște sunt așezate în piciorul Sfintei Mese din Sfântul Altar, cât și cu sfinții ale căror moaște sunt așezate spre închinare (în biserică „Sfântul Sava” se află fragmente din moaștele Sfintei Mare Mucenițe Marina și ale Sfântului Mucenic Trifon; la biserica Mănăstirii „Sfinții Trei Ierarhi” se află un fragment din moaștele Sfântului Ierarh Vasile cel Mare”), ei fiind nu doar rugători și mijlocitori pentru noi, ci și modele de viețuire pentru cei ce suntem „străini și călători pe acest pământ” (Evrei 11, 13), suntem, cu alte cuvinte, pe „calea” acestei vieți pământești, trecătoare, îndreptându-ne spre viața cea cerească și nemuritoare.

În al patrulea rând, prezența mai multor sfinți, din epoci și locuri diferite, de profesii și vârste variate, de genuri și pregătire felurite, ne arată că sfințenia este o realitate, că ea este posibilă și accesibilă tuturor celor ce doresc acest lucru și că toți oamenii, indiferent de distincțiile amintite (la care se pot adăuga și altele) suntem cheamați la sfințenie și mântuire (I Petru 1, 16).

În al cincilea rând, dacă doar prezența unui sfânt ne cheamă pe noi, cu atât mai mult a mai multor sfinți, ne încurajează și chiar ne ajută prin această manifestare duhovnicească să devenim, an de an, „făptura cea nouă” (II Cor. 5,17), în sensul de a deveni mai buni, oameni cu viață îmbunătățită. În al șaselea rând, deși procesiunea Calea Sfinților este un eveniment eclesial comunitar, ea are și un profund caracter personal, acela de a „pune început bun” vieții noastre duhovnicești, de a-i lua pe sfinți în ajutor și de a călători cu ei pe calea spre Împărăția cerurilor.

Pr.Dr. Ion Vicovan, Decanul Facultății de Teologie „Dumitru Stăniloae din Iași și paroh la biserica Sf. Parascheva

Încă o minune...

Îndrăznesc să mă consider între cei care nu au nevoie de minuni, pentru a crede în mijlocirea Sfintei Cuvioase Parascheva, Sfânta noastră. Ea face parte din firescul vieții în familia noastră. Căci am deprins respectul pentru ea, evlavie față de cinstitele sale Moaște care se află în Catedrala Mitropoliei, din familie, încă din copilărie. Așa m-a învățat mama, care la rândul ei a primit ca predanie sfântă de la bunicii mei, să credem, să ne rugăm și să ne bucurăm că o avem ca ocrotitoare pe Sfânta. Și asta, vine din generațiile anterioare, de sute de ani, mai precis, de 382 de ani, de când Sfintele Sale Moaște au fost aduse de binecredinciosul voievod Vasile Lupu, pe pământul Moldovei, la Iași.

Și totuși, nu de puține ori i-am simțit și mângâierea binefăcătoare, la vreme de întristare, sau sprijinul, în momentele de răscruce ale vieții. Multe lucruri îi datorez și de aceea, închinarea la racla Sfintei a devenit pentru mine, pentru soție și cei trei copii pe care Dumnezeu ni i-a dăruit, un gest prin care ne exprimăm recunoștința și pietatea. Iar Sfânta lucrează minuni...

Alaltăieri, pe la ora 13.00 când mă întorceam de la facultate, trecând prin fața cinematografului Victoria, am observat o bătrânică ce stătea pe marginea trotuarului. Gârbovită, cu mult bun simț, dar și cu oarecare sficiune, jenată parcă, cerea câte un bănuț trecătorilor. Inițial, am trecut grăbit pe lângă ea. M-am

oprit însă, după câțiva metri și, într-un impuls de moment, i-am lăsat cei 4 lei pe care îi aveam atunci în buzunar.

Am vrut să plec mai departe, dar mi-a răsarit în minte suspiciunea. Dacă eram victima vreunei înșelătorii? Am intrat în vorbă cu bătrâna.

- De unde ești, mamă?

- Am venit de la Fălticeni, maică, pentru Sfânta noastră. Am multe nevoi, și știu că ea mă ajută. Altă nădejde pe lumea asta nu mai am. ...Mi-am dat seama că greșisem cu suspiciunea mea. Am plecat grăbit, dar cu părerea de rău că femeia aceea merita să îi dau mai mult.

Și Dumnezeu mi-a oferit posibilitatea să îmi duc gândul până la capăt... Seara am venit la slujba vecerniei, moment important de pregătire pentru sărbătoarea Sfintei Parascheva. Era o mare de lume. Și dintr-o dată, am zărit-o, doar o secundă, pe bătrânică mea cea gârbovită, care tocmai ieșea din catedrală

într-un rând de oameni. Nu am mai stat pe gânduri, am pornit după ea să o găsec. Ii pregătisem încă 10 lei. Mă uitam foarte atent prin mulțime ca să o găsec. Ajuns afară din catedrală, în marea aceea de oameni, am crezut că am pierdut-o. Însă ea coborâse deja scările din partea stângă a ieșirii. Am ajuns-o din urmă și, oferindu-i banul, am întrebat-o:

- Mamă, da unde dormi noaptea aceasta?

- Cum unde, în biserică, maică. Și a continuat să spună cu seninătate: - Stau aici, cu sfinții și cu Sfânta, până după slujba de mâine. După aceea plec la mine acasă, la Fălticeni.

Mi-am dat seama că era inutil să o mai invit să doarmă la noi. Era un suflet frumos și ar fi meritat o noapte de odihnă cum se cuvine. I-am respectat însă hotărârea. Înainte de a pleca, i-am mai lăsat încă niște bani, convins fiind că bănuții mei îi vor fi de folos.

Am reținut din Didahia celor 12 Apostoli, scriere apocrifă din primele veacuri creștine, o afirmație care probabil uimește: "Să asude milostenia în mâna ta, înainte de a-l alege pe cel căruia i-o dai". Nu este un îndemn la zgârcenie, ci la înțelepciune. Milostenia trebuie dată celui care are nevoie reală: celui neputincios, celui bolnav, celui părăsit, celui uitat, celui care fără ea ar suferi pentru că nu poate să-și agonisească toate cele de trebuință. Prin milostenie nu trebuie să încurajăm lenevia, viciul, indolența, refuzul de a munci, comoditatea, indiferența și multe alte patimi. Conform celor pe care le-am învățat, bătrânică pe care o ajutasem, merita din plin milostenia pe care i-am dăruit-o.

După slujbă, am plecat mulțumit către casă. Pentru a scurta drumul, plecând de la Catedrală, am traversat pe la Primărie. Apoi am pornit pe lângă Teatrul Național, să ies în Cuza Vodă, la tramvai. Nu știu ce mi-a venit, dar mânat parcă din spate, am simțit că e mai bine să merg pe alea întortocheată de lângă

teatru. Părea că nu am ales calea cea mai potrivită. La un moment dat, în palida lumină stradală, am zărit pe niște trepte, bani mototoliți. I-am ridicat, am privit în dreapta și în stânga căutând păgubașul. Nimeni! Acum, cu banii în mână, cu cei 150 lei pe care i-am găsit, ce să fac?

Și soluția a venit tot din gândul către Sfânta Parascheva. Parcă am auzit-o rostind conștiinței mele: „sunt bani pe care ți-i dăruiesc, pentru ca să îi ajuți pe cei săraci. Astfel, îl vei transforma în binefăcător și pe cel care i-a pierdut”.

- Bucură-te, Sfânta Parascheva, mult folositoare!

Dr. Ing. Ionut-Andrei Sandu, Agile Coach

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic la biserica Toma Cozma

◆ Duminică, 15 octombrie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
18:00 Paraclisul Maicii Domnului

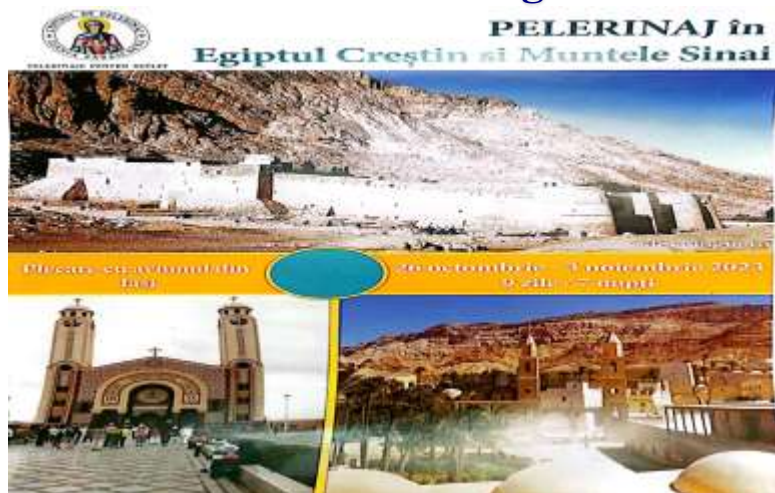
◆ Vineri, 20 octombrie 2023

18:00 Sf. Maslu

◆ Sâmbătă, 21 octombrie 2023

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
18:00 Slujba Vecerniei
Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc se face seara, după Slujbe

Parohia Toma Cozma organizează

Detalii la: tel. 0747 772 827

Sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva (Iași, 7-15 octombrie 2023)

Program în această săptămână:

Duminică, 15 octombrie

- **6.30-9.00: Miezonoptica și Utrenia** (în Catedrala mitropolitană)
- **9.00-12.00: Sfânta Liturghie** (Catedrala mitropolitană)
- **8.30-12.00: Resfințirea bisericii „Sfântul Arhidiacon Ștefan”** din Țicău (municipiul Iași)
- **16.00-18.00: Paraclisul Sfintei Cuvioase Parascheva și Paraclisul Maicii Domnului** (în Catedrala mitropolitană)
- **19.00-23.00: Slujba de priveghere, Vecernia, Litia și Utrenia** (în Catedrala mitropolitană)